

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XV. évf. 146. szám 2016. június

Elköszön a polgármester – Beköszön a polgármester

Tisztelt szovátaiak

2000-ben még fiatalon kértem először az Önök támogatását városunk szolgálatára, s aztán – a szavazatukkal négyévente megerősítve polgármesteri tisztségemben – négy mandátumon át dolgozhattam Szovátáért.

Tizenhat éven keresztül a törvény adta lehetőségek és a legjobb tudásom szerint igyekeztem tenni azért, hogy ez a város szebb, szerethetőbb, lakhatóbb legyen, amelyben jól érzi magát az itt lakó, és szívesen üdül a vendég.

Szívesen folytattam volna ezt a munkát, mert még bőséggel akad tennivaló, de más kihívás elé állított az élet.

Tudom, hogy jó kezekben hagytam a város irányítását. Kérem, támogassák munkájában Fülöp László Zsolt polgármestert, ahogyan engem is támogattak!

Tizenhat éven át az Önök bizalma adott erőt polgármesteri feladataim elvégzéséhez. Köszönöm ezt a bizalmat!

A közösségért való tenni akarás sarkallt közéleti feladatok vállalására, s ezt szeretném folytatni – más körülmények között, más megbízatásokkal – a továbbiakban is.

Köszönöm az erre adott támogató szavazatukat!

Péter Ferenc

Tisztelt szovátai polgárok

A bizalom megtisztelő. A bizalom munkára ösztönző. A bizalom erőt ad.

Köszönöm június 5-i támogató szavazatukat! Igyekszem eredményes munkával meghálálni.

Akit megválasztanak, mindenki polgármestere. Azé is, aki vette a fáradságot és rászavazott, de azé is, aki valamilyen okból az urnától távolmaradt. Mindenkor a törvények szerint kell eljárnia. Döntéseiben nem lehet részrehajló. Sosem az egyéni, mindig a közös érdeket kell képviselnie.

Ennek tudatában igyekszem szolgálni ezt a közösséget, amelynek körében születtem, felnőttem, s élek a családommal.

Fontos nekem ez a város. Érdekel, hogy milyenné lett és még milyenné válhat.

Tudom, hogy sosem lehet mindenki gondját, baját felszámolni, de a közös gondokból sokat meg lehet oldani. Ehhez, persze, mindannyiunk együttműködésére van szükség.

Ebben én a partnerük leszek.

A város fejlődéséért, szebbé, élhetőbbé tételéért felelőséget érző közösséget szeretnék az Önök közreműködésével építeni.

Csak együtt lehetséges.

Fülöp László Zsolt

Magadért

– Csak egyetlen okot mondj, amiért nekem el kellene mennem szavazni! – mondja fölénytel, és mélyen a másik szemébe néz.

Úgy érzi, roppant nehéz feladat elé állította beszélgetőtársát, mert erre aztán igazán nincs felelet.

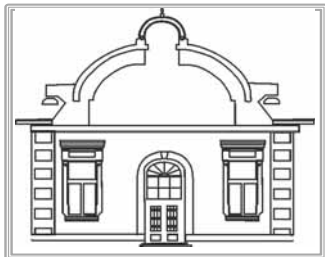
Jóleső érzés érinti meg a szívét. A büszkeség meg egy kis káröröm keveréke okozza. Ezt a pillanatot ki kell élvezni. „Jól megmondtam neki”, gondolja, és örül, hogy kimondta azt, ami belülről feszíti: nincs semmilyen ok, amiért el kellene mennie szavazni. Tulajdonképpen másnak sem kellene, teljesen fölösleges az egész felhajtás.

Nyilvánvaló, itt a sérelem kiáltja világgá fájdalmát. A sérelem akar ezért büntetni. De hogy nem veszi észre ő, hogy a sérelem beszél belőle. A sérelem viszi a szót, ő az, aki vakon vagdalkozik, hisz köztudott, hogy a sérelem sosem lát. Így aztán hogyan láthatna egyetlen okot is, amiért el kellene mennie szavazni. Ugyanakkor roppant feledékeny is. Nem emlékszik egyetlen okra sem, amiért el kellene mennie.

Mondanám neki, ha sérelme mögül egy pillanatra kilesne, láthatná az első okot, ami mindig ott van előtte, tán időnként bele is veri az orrát: elsősorban önmagadért menj!

Nem arra kaptál hatalmat, hogy kegyet ossz, hogy jutalmaz vagy büntess, hanem hogy válassz. Magadért.

Molnos Ferenc

A Polgármesteri Hivatal
elérhetőségei:

Cím: 545500 Szováta,

Főút, 155 szám

Tel: 0265 – 570218

Fax: 0265 – 570524

E-mail:

secretariat@primaria.szovata.ro

Fogadóórák

Péter Ferenc polgármester:

– Kedd 11,00 órától;

Hegyi Mihály alpolgármester:

– Szerda 11,00 órától;

Domokos András jegyző:

– Csütörtök 11,00 órától;

Városházi anyakönyvi adatok

Bejelentett újszülöttek: Szécsi Kristóf (szülei: Szécsi Ernő és Madaras Beáta Enikő); Marton-Király Aba (szülei: Marton Zoltán Róbert és Király Ágnes); Bertalan Norbert Attila (szülei: Bertalan Attila és Bertalan Mónika); Szőke Lilla (szülei: Szőke Jenő Levente és Szőke Csilla); Vonya Alexandra (szülei: Vonya Ferenc és Vonya Elza Lívia); Szőke Dorka (szülei: Szőke György Szabolcs és Szőke Orsolya); Biró Tímea (szülei: Biró Zoltán és Biró Kinga);

Isten éltesse Öket!

Házasságot kötöttek: Kinda János (Fő út 187 A₂/12 szám) – Ilyés Tímea (Pacsirta utca 14/A szám); Balogh Levente (Sarmaság) – Csortán Andrea (Fő út 187 A₃/9); Piroasca Ioan Ovidiu (Rózsák útja 72 szám) – Murzea Bianca Alina (Segesvár);

Boldog házasságot!

Elhunytak: Hajdu József (sz. 1932) – Május 1 utca 115 szám; Ács Ibolya (sz. 1948) – M. Emnescu lakótelep K₃/18 szám; Pál Sándor (sz. 1933) – Farkas utca 8 szám; Oltean Erzsébet (sz. 1941) – Farkas utca 5 szám; Szabó József (sz. 1970) – Parajdi út 35 szám;

Nyugodjanak békében!

Önkormányzati határozatok

37. sz. határozat – Szováta Város költségvetésének 2016. 03. 31-i számlavégrehajtásának elfogadásáról;

38. sz. határozat – az Eminescu lakótelepi és a fürdőtelepi piac asztalainak valamint kioszkok és más kereskedelmi felületek kikiáltásos módon való kilicitálásához szükséges feladatfizet elfogadásáról;

39. sz. határozat – a város általános fejlesztési tervének (PUG) elfogadásáról;

40. sz. határozat – a Géra utcai orvosi rendelőknél lévő olyan helyiségek felértékeléséről készült jelentés elfogadásáról, amelyek a 68/2008-es Sürgősségi Kormányrendelet alapján nem kerültek eladásra;

41. sz. határozat – a Messter utca 29 számon található, a fogászati labor alatt lévő 105 m² terület felértékeléséről készült jelentés elfogadásáról;

ről készült jelentés elfogadásáról;

42. sz. határozat – a polgármesteri hivatal szerkezeti felépítésének és személyi összetételének (organigrama) módosításáról;

43. sz. határozat – a Medve-tó születésnapi rendezvényéről szóló 27 / 31.03.2016-os határozat módosításáról;

44. sz. határozat – hivatalos delegációk küldéséről testvérvárosokba;

45. sz. határozat – vissza nem térítendő támogatásokról kulturális célokra;

46. sz. határozat – egy haszonkölcsönszerződés elfogadásáról a Gyulafehérvári Caritas szováta egységével;

47. sz. határozat – a Domokos Kázmér Technikai Líceum valamint az S. Illyés Lajos Gimnázium ingázó pedagógusai utazási költsé-

geinek megtérítéséről;

48. sz. határozat – az ANL lakásra váró 35 évnél fiatalabb igénylők prioritási listájának elfogadásáról;

49. sz. határozat – egy 13.14 m²-es terület bérbeadásáról a Tivoli-tónál vendéglátó egység létrehozása céljából;

50. sz. határozat – Szováta Város 2016. évi költségvetésének módosításáról;

51. sz. határozat – a Templom utca, Hársfa utca és Csendes utca topográfiai és kataszteri dokumentációjának elfogadásáról;

52. sz. határozat – a Templom utca, Hársfa utca és Csendes utca modernizálására készült dokumentáció és az abba foglalt technikai-gazdasági összetevők elfogadásáról;

53. sz. határozat – a Tűzoltóság, a SMURD rohammentő-szolgálat valamint az útkarbantartó egység székhe-

lye központi fűtési rendszere felújítására és modernizálására készült dokumentáció s az abba foglalt technikai-gazdasági összetevők elfogadásáról;

54. sz. határozat – a Só útja ökoturisztikai park működtetési szabályzatának elfogadásáról;

55. sz. határozat – a rendszeres járatokkal működő közszállítás biztosítására kötött 8982/27.09.2010-es számú szerződés meghosszabbításáról;

56. sz. határozat – Szováta Város 2014-2020-es időszakra készített fejlesztési stratégiájának elfogadásáról;

57. sz. határozat – a MS-09-VLZ rendszámú és a Szováta adminisztrációs egység leltárában 2141-es iktatószámmal nyilvántartott Renault Kangoo személygépkocsi a Só útja ökoturisztikai park leltárába való átírásának jóváhagyásáról;

Adresa Primăriei
Orașului Sovata:
Sovata, Str. Principală
Nr. 155.
Tel: 0265 570 218
Fax: 0265 570 524
E-mail:
secretariat@primaria.sovata.ro

Hotărârile Consiliului Local

Hotărârea nr. 37 – cu privire la aprobarea contului de execuție al Bugetului Orașului Sovata la data de 31.03.2016;

Hotărârea nr. 38 – cu privire la aprobarea Caietului de sarcini pentru licitația publică deschisă cu strigare pentru ocuparea meselor, gheretelor, chioșchiurilor și a locurilor pentru comercializarea înghețatei și a diferitelor produse din Piața Eminescu și Piața Băi;

Hotărârea nr. 39 – cu privire la aprobarea Planului Urbanistic General al Orașului Sovata;

Hotărârea nr. 40 – cu privire la aprobarea Raportului de evaluare a Cabinetelor medicale, situate în Sovata, Str. Ghera, nevândute în condițiile O.U.G. nr.68/2008, privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical;

Hotărârea nr. 41 – cu privire la aprobarea Raportu-

lui de evaluare a terenului situat în Sovata, Str. Mais-trului nr.29, Județul Mureș;

Hotărârea nr. 42 – cu privire la modificarea Organigramei și a Statului de funcții al aparatului de specialitate al Primarului Orașului Sovata;

Hotărârea nr. 43 – cu privire la modificarea H.C.L. nr.27 / 31.03.2016, cu privire la aprobarea organizării și suportarea cheltuielilor de organizare a manifestării „Ziua de naștere a Lacului Ursu”;

Hotărârea nr. 44 – cu privire la trimiterea unor delegații oficiale în localitățile înfrățite;

Hotărârea nr. 45 – cu privire la aprobarea acordării unor subvenții nerambursabile pentru proiecte culturale – tranșa I;

Hotărârea nr. 46 – cu privire la aprobarea încheierii unui Contract de comodat cu Asociația “Caritas – Asistență Socială Filiala Organizației Caritas Alba Iulia”;

Hotărârea nr. 47 – cu privire la aprobarea decontării cheltuielilor de deplasare a cadrelor didactice din cadrul Liceului Tehnologic „Domokos Kázmér” și Școala Gimnazială „S. Illyés Lajos” Sovata;

Hotărârea nr. 48 – cu privire la aprobarea Listei de priorități a locuințelor ANL, în vederea repartizării pentru tinerii sub 35 de ani;

Hotărârea nr. 49 – cu privire la închirierea unei suprafețe de 13.14 mp., din incinta Complexului de agrement Tivoli cu destinația bufet;

Hotărârea nr. 50 – cu privire la aprobarea rectificării Bugetului local al

Orașului Sovata pe anul 2016;

Hotărârea nr. 51 – cu privire la aprobarea documentației topo-cadastrale a terenurilor aferente străzilor Bisericii, Teilor și Liniștei din Orașul Sovata, Județul Mureș;

Hotărârea nr. 52 – cu privire la aprobarea documentației și a indicatorilor tehnico-economici aferenți realizării obiectivului de investiții “Modernizarea străzilor Bisericii, Teilor și Liniștei din Orașul Sovata, Județul Mureș”;

Hotărârea nr. 53 – cu privire la aprobarea documentației și a indicatorilor tehnico-economici aferenți realizării obiectivului de investiții “Reabilitare și modernizare sistem de încălzire central pe combustibil solid la Centru SMURD, PSI și secția de drumuri, Oraș Sovata”;

Hotărârea nr. 54 – cu privire la aprobarea Regulamentului Parcului Ecoturistic “Drumul Sării Sovata”;

Hotărârea nr. 55 – cu privire la prelungirea Contractului de delegare de gestiune a serviciului de transport public local de persoane prin curse regulate în Orașul Sovata, nr. 8982 din 27.09.2010;

Hotărârea nr. 56 – cu privire la aprobarea Strategiei de dezvoltare durabilă a Orașului Sovata, 2014-2020;

Hotărârea nr. 57 – cu privire la aprobarea transferării din inventarul aparatului propriu al UATO Sovata al autoturismului Renault Kangoo cu nr. de înmatriculare MS-09-VLZ, nr. inventar 2141 în inventarul activității Parcului ecoturistic „Drumul Sării Sovata”;

Rezultatele alegerilor locale

Noul primar al Orașului Sovata este candidatul Uniunii Democrată Maghiară Fülöp László Zsolt, care nu a avut contracandidat la alegerile locale din 5 iunie.

Fülöp László Zsolt are vârsta de 36 de ani, este de profesie inginer și vine la Primăria Orașului Sovata din funcția de director tehnic al SC-Balneoclimaterica-Sovata-SA.

De asemenea reprezentanții Consiliul Local din Sovata în urma votului din 5 iunie sunt:

- din lista UDMR:

Bartha József
Székely Béla Tivadar
Dávid Katalin
Molnos Ferenc
Arros Dénes
Fülöp Nagy János
Kiss Ibolya Enikő
Csörtán Imre
Kiss Ferenc
Pál Tamás
Fazakas Tibor
Nagy László
Kirilla Gyula
Bereczki István

- din lista PSD:

Hărșan Vasile
Popa Silviu Valentin

- din lista Partida Romilor
„Pro Europa”:

Kalányos János

Felhőszakadás okozott gondot, elöntötte a víz Szovátát

Milyen gyakran hallottunk híreket, látunk képeket különböző természeti katasztrófákról, s ilyenkor áldottuk a sorsot, mert minket a természet rendjének ilyenfajta zavara rendszerint elkerült. Sem a telek nagy havai, sem a nyarak perzselő szárazságai, de még a tavaszok szokásos árvizei sem itt nehezítik vagy veszélyeztetik évről évre az emberek életét, az máshol szokott megtörténni. De több évtized után (a hetvenes évek közepe óta) ismét komoly áradás volt Szovátán. Június 5-én a koraeseti órákban egy hatalmas felhőszakadás eredményeként elleppte a víz az utcákat, udvarokat, kerteket. A hirtelen jött vizet nem győzte elnyelni a csatorna-

rendszer, arasznyi vízréteg volt az aszfalton is.

Vörös fokozatú készültséget rendeltek el, s a lakosok mellett tűzoltók, rendőrök, önkormányzati munkások, magánvállalkozók igyekeztek menteni, ami menthető.

Hatalmas víztömeg zúdult le a hegyoldaláról, s vitt, amit az útjában talált. Kerítéseket döntött ki, utakat mosott el, mezőgazdasági területeket tett tönkre, Házak pincéit, lakófelületeit árasztotta el, és töltötte meg iszappal. A szakadáti részen a megyei út forgalmát teljesen megbénította egy időre.

Két idős személyt is ki kellett menekíteni, egyikük ágyhoz kötött beteg, aki képtelen lett volna elhagyni otthonát. Az elárasztott gazdaságokból tűzoltók továbbá háziállatokat – disznót, tyúkokat, kecskéket, kutyát, nyulakat – és méhkaptárakat mentettek ki.

Elsősorban a szakadati, a kopaci, az alszegi részeket, a Restád utca és Patakmajor környékét érintette a nagyobb víz, de gyakorlatilag a város egész területén okozott fennakadást és károkat. Mintegy tíz utcában okozott problémát a víztömeg, 43 házat és pincét öntött el.

Az áradat a magával sodort hordalékkal, szeméttel áttereszeket dugott el, így a patakmedrekből több helyen kiterelődött a víz. A nagyobb hidaknál is rönkök akadtak fel.

A tűzoltók kiszivattyúzták a pincékből a kutakból a vizet, az önkormányzat útkarbantartó csapata elhordta az áradat után maradt, összeszedett szemetet, majd elkezdték a közterületeken a helyreállítást. A szakadati részen kezdték az elmosott utak újrakövezését, az elkövetkező napokban az onnan lefelé eső utcákban folytatják.

De mennyi tennivalója maradt az ár után a lakosságnak!

A választások eredményei

Polgármester

Egyetlen polgármesterjelölt lévén, nem lehetett kétséges Fülöp László Zsolt megválasztása a polgármesteri tisztségre. Tehát az elkövetkező négy évben Szováta Város polgármestere Fülöp László Zsolt.

Önkormányzati testület

Három szervezet tett le jelöltlistát helyi tanácsos-jelöltekkel. Mint láthatták, mindhárom az etnikai törésvonalak mentén állított jelölteket és várt szavazókat. A magyar, a román és a cigány szavazótábor voksával a maga jelöltjeit támogatta.

Az eredmény bizonyítja, hogy a magyar etnikumú távolmaradók, azzal, hogy nem szavaztak, gyakorlatilag két románt és egy cigányt segítettek a tanácsosi tisztséghez. Távolmaradásukkal akaratlanul is őket támogatták.

Nincs olyan, hogy nem szavazunk, s akkor nem is választunk. Bizony akkor is választunk, amikor nem választunk, csak akkor a saját érdekünk ellenében tesszük.

A be nem húzott ikszek szerepét a következő oldalon lévő szövegben említtem. Lám, a be nem húzott ikszek így befolyásolták a helyi tanácsosaink megválasztását.

A tizenhét-tagú testületbe az érdekvédelmi szervezetünk részéről tizennégy jelölt jutott be. A listavezető Péter Ferenc megyei tanácsosi mandátumért is indult, Fülöp László Zsolt pedig polgármesteri megbízatásért, így az őket követő következő tizennégy jelölt nyert helyi tanácsosi mandátumot:

Bartha József
Székely Béla Tivadar
Dávid Katalin
Molnos Ferenc
Arros Dénes
Fülöp Nagy János
Kiss Ibolya Enikő
Csortán Imre
Kiss Ferenc
Pál Tamás
Fazakas Tibor
Nagy László
Kirilla Gyula
Bereczki István

A PSD jelöltjeként ketten jutottak be a helyi tanácsba:

Hărășan Vasile
Popa Silviu Valentin

A romapárt részéről pedig egy jelölt lett helyi tanácsos:

Kalányos János

Megyei tanács

A megyei tanácsba három szovátai jelöltünk volt a teljes listán – Péter Ferenc a második, Kupás János a nyolcadik és Bán Mózes a tizenhetedik helyen. A most véget ért ciklusban tizenhárom magyar képviselő volt a megyei tanácsban, s most ezt a gyenge szavazókedv ellenére is sikerült túllépni, hiszen tizenöt jelöltünk jutott be. Tehát Péter Ferenc és Kupás János is közöttük van, Bán Mózes pedig a második tartalék.

A harmincöt tagú tanácsban még tíz-tíz PSD-s és PNL-s képviselő jutott be.

A megyei tanács tagjainak mandátumát már érvényesítették, s amikor e sorokat írom, még folynak a koalíciós tárgyalások a megyei tanács elnökének és két alelnökének személyét illetően.

molnos

Behúzott és be nem húzott ikszek

Mindannyian tapasztalhattuk, hogy titokba burkolózik az iksz. Őt keressük, őt akarjuk megfejteni, tartalommal feltölteni, más néven nevezni, de az iksz megannyiszor ellenáll próbálkozásainknak, s hiába törjük miatta a fejünket, ő továbbra is bővös ismeretlenségbe burkolózik.

A matematikában az ismeretlen iksszel jelöljük. Beszélgetéseinkben is a meg nem nevezett személyt, akinek kilétét nem kívánjuk beszélgetőtársunknak feltárni, Iksznek (vagy Iksz Ipszilonnak) mondjuk.

De iksszel meg is jelölhetünk valamit. Amikor azt mondjuk, hogy „kiikszeljük”, akkor ezzel a jellel kiválasztunk valamit/valamiket a többiek közül a sorból.

De miért az ikszről beszélek választási beszámolómban? Mert az iksznek elöljáróink megválasztásában is van szerepe. Magyarországon nem pecséttel jelöli meg választását a szavazólapon a szavazópolgár, hanem golyóstollal ikszet ír – „ikszet húz” – a jelölt neve melletti kis körbe. Gyakorlatilag, bár pecsétezővel tesszük, mi is „ikszet húzunk” valamely jelölt neve mellé.

Fontos ember, aki „ikszet húzhat”, hiszen rajta múlik, ki lesz a megválasztott.

Ezzel kapcsolatosan egy jópofa történetet hallottam Pásztor Bélától, Veresegyház polgármesterétől, aki immár több mint fél évszázada, ötvenegy éve vezeti azt a települést, s a televíziós beszélgetést éppen azért kezdeményeztem, mert kíváncsi voltam a titkára, hogy mitől olyan népszerű még ma is, hogy a veresegyháziak mandátumról mandátumra újraválasztják.

Béla bácsi egy biciklijé mellé földre esett embert látva, kiszállt az autójából, talpra segítette az illetőt, s látván, hogy nem lévén más baja, csak többet ivott a kelleténél, korholni kezdte felelőtlenségéért, meg gondolatlanságáért.

A részeg türte-türte egy ideig, aztán a polgármester szavába vágott:

– Azért az ikszet én húzom oda, polgármester úr!

Béla bácsi azt mondta nekem, hogy az illetőnek igaza volt, valóban az ikszet ő húzza oda a szavazólapra.

Akkor is, ha olykor az utca porából kell felemelni, az ő iksze révén lehet az amúgy legtehetségesebb, legrátermettebb ember is polgármester, s ezt ő még részeg révületében is tudja.

Mindenki iksze fontos, mindenki iksze lehet meghatározó egy választáson. Azzal, hogy hová „húzta”, de azzal is, hogy egyáltalán húzta-e valahová. Mert az iksz akkor is van, ha nem „húzták” sehová. S a be nem húzott ikszek mögött titok van, rejtőzködés van. Lehet, hogy kiábrándulás, lehet, hogy sérelem is. De mindenképpen van önfeladás is, mert az ikszet csak másodlagosan húzzuk a jelöltért, elsősorban magunkért tesszük oda a szavazólapra vagy ahová kell az életben, mert egész életünkben húzogatnunk kell az ikszeket. Minden egyes döntésünk egy iksz behúzása, és minden egyes iksz kihagyása egy döntésről való lemondásunk, annak átengedése mások számára, hadd döntsenek az ők ikszeik, hadd döntsenek mások az életünkről.

Molnos Ferenc

Ne csak taníts, örökíts!

Öt éve annak, hogy elindítottuk a *Ne csak taníts, örökíts!* elnevezésű programunkat, amely a szakadati gyerekek önazonosság-tudatának megerősítését, a magyarság szellemi értékeinek, hagyományainak megismertetését szolgálja. Akkor talán még nem is gondoltuk, hogy az a program csak kezdete a több éves sikeres tevékenységsorozatnak.

A program tevékenységeinek megtervezésében, megszervezésében kiváló lehetőséget láttunk arra, hogy az oktatási rendszerünk informatív jellegét kiegészítsük a nagyon fontos formáló jelleggel, valamint arra, hogy a városi pezsgéstől távolabb eső, hátrányos helyzetű, szerényebb körülmények között élő családok gyerekeit is megismertessük hagyományos nemzeti kultúránk maradandó értékeivel, Erdély – gyakran tündérmesébe illő – természeti és történelmi szépségeivel.

Habár a tevékenységek megszervezése, lebonyolítása, illetve az azok megvalósításához szükséges anyagi keret megpályázása többletmunkával jár a pedagógusok számára, az ideit tanévben sem hagytuk ki a lehetőséget. Nem, mert meggyőződésünk, hogy a fogékony gyermekkorban kell megalapozni ezen értékek tiszteletét,

az időtálló nemzeti értékek megismertetését, megszeretetését. A gyerekekben, akik ismerik saját nemzeti múltjukat, kultúrájukat, tudatosabb és szorosabb kötődés alakul ki a szülőföldjük iránt, erősödik önazonosság tudatuk és személyiségük. Másrészt, pedig, amíg az Anyaország, jelen esetben az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatja ezen értékeket, úgy érezzük nem szabad kihagyni a lehetőséget, amely által székelly-magyar gyermekeink, általuk közösségünk is gazdagodik.

A korosztály, amellyel a programot indítottuk az évek során betekintést nyert több közelebbi és távolabbi erdélyi tájegység néphagyományába, földrajzi, néprajzi, történelmi jelenébe és múltjába. Mivel ezek a gyerekek kinőtték az alsó tagozatot, fontosnak tartottuk, hogy az újonnan iskolába kerülő kisdíjakok számára gyerekközelbe hozzuk a marosszéki tájegység népi kultúráját. Ezen belül főképp a Felső-Marosmente jellegzetes szokásvilágát, magyar hagyományait, népművészetét vizsgáltuk, a vidékre jellemző néptánc elemeket, népi gyermekjátékokat, népköltészeti alkotásokat ismertettünk meg a gyerekekkel.

A tevékenységeket a jeles napok köré szerveztünk, helyi népszokásokkal és a gyerekek számára nagyon kedvelt kézműves foglalkozásokkal tarkítottuk.

Az őszi tevékenységek többsége az őszi munkálatok, valamint ezek megünneplése köré szerveződött. A gyerekek megismerkedtek az őszi betakarodás, a lakodalmak és őszi vásárok szokásrendjével; természetes anyagok, magvak felhasználásával készítették a kézműves alkotásokat.

Novemberben emlékeztünk Szent Márton jóságára, önfeláldozó szeretetére. Az eseményen vendégül láttuk a szülőket is. A nagyobbak Szent Márton legendáját, a kisebbek pedig az addig tanult énekekből, népköltészeti alkotásokból, gyerekjátékokból álló őszi összeállítást mutattak be. Végezetül a saját kezűleg elkészített lámpások és a tábornúz fényénél közösen daloltunk, ünnepeltünk.

A téli tevékenységek az advent és karácsony jegyében zajlottak. Maros menti betlehemes játék betanulásával köszöntöttük a kis Jézust és a jelenlévő szülőket. A kézműves foglalkozások alkalmával karácsonyfádszít, textilangyalkát, karácsonyi lámpást, viaszgyertyát készítettünk a szülőkkel közösen, így hangolódunk a várva-várt Ünnepre.

Januárban köszöntöttük az újévet, aztán a farsangot. A víg farsang idején maroszéki leányos és legényes tánclépéseket tanultunk, oly annyira ügyesen, hogy végül még a medvét is megtáncoltattuk... A vidám tevékenységek és az iskolai termek melege bevonzotta azokat a tanulókat is, akik sajnos nem mindennapos látogatói az iskolának. Ezt kihasználva felzárkóztató foglalkozást is tartottunk a tanulási nehézségekkel rendelkező tanulók számára.

A farsang végén különböző technikákkal készült álarcokkal, maskarákkal elijesztettük a telet – elsirattuk és elégettük a telet jelképező Ilyés szalmabábot, majd eltoroztuk ízletes farsangi fánkkal.

Márciusban a költészet világnapjára, valamint az 1848-as szabadságharc hőseire emlékeztünk. Saját kezűleg készített kokárdákat viselve vettünk részt a városi megemlékező rendezvényeken.

Ezt követően a húsvétra, a Feltámadás ünnepére készülünk. Húsvéti búzát ültettünk, tojást festettünk viasszal és kasírozással, tojástartót készítettünk az ünnepi asztalra.

Az áprilisi *Iskola másként*-hét keretében városunk jelenével és múltjával ismerkedtünk, elkészítettük a város makettjét, valamint betekintést nyertünk néhány hagyományos népi mesterségbe – az agyag, csuhé, gyékény, gyapjú feldolgozásába, megmunkálásába.

Májusban az édesanyákat köszöntöttük, akiket maroszéki lassú csárdással és sebes fordulóval, valamint különböző kézműves technikákkal készített ajándéktárgyakkal leptünk meg.

Az éves tevékenységek kiemelkedő élménye volt a Felső-Maros mentén tett kirándulás. Szászrégenben meglátogattuk a Népművészeti Múzeumot, ahol közvetlenül és eredetiben tapasztalhattuk, érezhetjük a népi iparművészet, az élhető és célszerű, művészi szinten kivitelezett, a mindennapi élethez szükséges, annak keretet adó épületeket, tárgyakat, eszközöket és kultikus építményeket.

Innen tovább utazva megcsodáltuk a Maros jobb partján, a Kelemen-havasok lábánál található marosvécsi Keménykastélyt. Ebben az impozáns méretű, a XV. században épült,

de máig jól megmaradt sarokbástyás kastélyban a gyerekek megismerték a Helikon-találkozó helyszínét és a báró Kemény János író által 1926-ban létrehozott erdélyi magyar irodalmi társaság történetét, a Kemény család egyik tagjának ismertetésében. A kastélypark évszázados fái alatt levő kőben van elhelyezve gróf czegei Wass Albert író síremléke, valamint a Kemény János író családjának sírhelye. Előttük állva, elődeink szellemi nagyságát érezhetjük, annak tiszteletére hangolódhattak rá a résztvevő gyerekek. A sírhelyek mellett megnéztük a Kós Károly által faragott Kuncz Aladár emléket megörökítő, feliratos kőasztalt.

Kirándulásunk következő állomása Borszék volt. Itt belekóstoltunk néhány borvízkút gyógyító vizébe, valamint sétát tettünk a fenyőerdővel körülvett gyönyörű városban. Útban hazafelé egy pillantást vetettünk a gyergyószárhegyi Lázár-kastélyra, az erdélyi reneszánsz építészet egyik lezsebber alkotására.

A program zárása, mint minden tanévben egy gálaműsor, amelynek során a szülőkknek, a helyi közösségnek bemutatjuk a tevékenységek során tanult gyermekjátékokat, táncokat. Ünnepeünk!

Hogyan fér bele ennyi ün-

nep egy iskola életébe? Mi a haszna ünnepelni akkor, amikor a társadalomban egyre növekszik az elbizonytalanodás, a hajsza a megélhetés, „értékszerzés” után?!

Az éves tevékenységsorozat célja az is, hogy felébresztve a gyerekekben, a helyi közösségben az igazi értékek iránti érdeklődést, tudjuk meglátni a felgyorsult mindennapok kis ünnepeit is, legyen ünnepnap akár egy gyermek öröme, mosolya! Akkor talán kevesebben vándorolnak el a szülőföldről, és ha gyerekkorban megalapozzuk a nemzeti identitástudatot, felnőttként talán többen veszünk részt önként közösségi tevékenységekben, többen dolgozunk majd közösségünk közös céljaiért!

A projekt megvalósulásáért köszönetünket fejezzük ki az Emberi Erőforrás Minisztérium Külhoni Magyarok Osztályának és a Balassi Intézetnek az általa nyújtott anyagi támogatásért, valamint az „Educatio SIL” Egyesületnek a jogi háttér biztosításáért.

Kiss Enikő

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Május 29-én, pénteken szólt utoljára a csengő a végzősöknek

Péter Ferenc polgármester a kicsengetésen elmondott beszéde következik:

Amikor az ember menne is meg nem is, lehet-e más, mint tétova a lépte? Csoda-e ha ilyenkor botladozva jár, meg-megáll, gyakran visszanéz, s a szíve tele van szomorúsággal?

Mert nem könnyű kilépni a megszokott, jól ismert környezetből, nem könnyű megválni a társaktól, akikkel naponta együtt voltál, akikkel együtt nőttél nagyra, s akikkel annyi meghitt pillanat, annyi közös élmény összeköt.

Bizony nem könnyű elhagyni az iskolát. Pedig ezerszer szidtad, ezerszer megtagadtad, s vágytál rá, hogy szabadulj tőle. Annyi éven át reggelente álmosan, kedvetlenül cammogtál oda egy nehéz táskával a válladon, s szívedben ott volt a rettegés, hogy nem készültél eleget, és jön a számonkérés.

Mégis nehéz kilépni utoljára az iskola kapuján, mert mindannyian érzitek, hogy ezzel számotokra valami fontos véget ér.

Mi lehet az? A csikókor? Az önfeledt vidám közös nyargalászások? Igen, az is. De vé-

get ér a jól kitaposott ösvény is, amelyen eddig jártatok, s most új, eddig még be nem járt utat kell találnotok külön-külön a magatok számára.

Persze, érzitek hívását az ismeretlennek, vonz a lehetőség az újnak, a másnak.

Magatokban kedves álmokat dédelgettek a jövőről, s van, aki már kész tervekkel várja az elrugaszkodás pillanatát. Ugyanakkor féltek is tőle. Szeretnétek még együtt maradni egy kicsit. Már sejtitek, hogy az együtt töltött idő egy életre meghatározó lehet. Viszonyító minta emberi kapcsolataitokhoz. Már elhiszitek, hogy majdan az itt töltött évekre emlékezve, más dolgok lesznek fontosak, mint amiket még a minap annak éreztetek, tanáraitok szigorát is másképpen fogjátok értékelni, mint most.

„Ballag már a vén diák”, dúdoljátok, ennyi teherrel a szívetekben, mert nehéz búcsút venni.

Ott érzem magam is közte. Nem csupán azért, mert a fiam képében ott vagyok veletek, de azért is, mert most számomra is lezárul egy korszak, én is kilépek egy kapun, nekem is új kihívások elé kell állnom.

a DK-ban

Nem könnyű végleg kilépni semmilyen kapun, ha nem jönnek velünk mindazok, akikhez kötődünk, akikkel jól éreztük magunkat akár tanulásban, akár szórakozásban, de még inkább embert próbáló munkában, közösségért vállalt feladatban, mert értettük egymást, mert tudtunk együttműködni.

Gondoljatok arra, hogy ott kinn bizonyosan minden korábbinál nagyobb feladatok várnak rátok! Az élet gondoskodni fog, hogy legyen, minek nekiveselkedjétek, s arról is, hogy legyen, amit cipeljétek. De higgyétek el, az a kis batyu, amivel innen kiléptek elég ahhoz, hogy megtanuljátok a feladatokat megoldani, és az élet terheit viselni! A legfőbb bizalmatok magatokban lehet. Magatokat ismerjétek meg alaposan, s akkor az élet dolgaiban is mindenkor eligazodást találtok! A legnagyobb találkozás nem a világ túlsó végén vár rátok. Nagy írónkat, Márai Sándort idézem:

„A világ megismerése érdekes, hasznos, gyönyörködtető, félelmes vagy tanulságos; önmagunk megismerése a legnagyobb utazás, a legfélelmesebb felfedezés, a legtanulságosabb találkozás.”

Nem kell félnetek a jövőtől, ha hisztek magatokban.

Az együtt megélt szép pillanatokat, élményeket, tapasztalatokat abban a kis batyuban vigyétek magatokkal, és hallgassatok Nagy László szavaira:

*„Töröld le könnyedet
Kisírt szemedben mosoly
legyen és derű,
Minden nap kezdődik valami
valami nagyszerű
valami gyönyörű.”*

„Kedves óvodánk, sok vig nap után itt a búcsúnap, indul a csapat...” a Süni csoport ballagása a 3-as óvodában

Tanévzárói énekektől és versektől volt hangos a 3-as Számú Óvoda nagyterme. Tizennégy kis óvodás vett búcsút az óvodától, hiszen ősztől már iskolások lesznek.

Gyerekek és szülők összeszorult szívvel, tele izgalommal, de büszkén lépték át az óvoda kapuját. Eljött a nagy nap!

A gyerekek beszélgettek:

„Vajon az iskolában is úgy fog szeretni a tanítónéni, akárcsak az óvónéni?”

„Az elválás nehezebb mint gondoltam volna, szívem bizony összeszorul most a búcsúsóra.”

„Olyan jó lenne még egy kicsit óvodás lenni!”

Ilyen és ehhez hasonló gondolatok forogtak a fejükben, de nem csak nekik, hanem a szülőknél is.

Egy szülő gondolatai: „Nem is olyan régen vezettem kézenfogva gyermekemet a kiscsoportba, sírva, remegve hagytam itt, nehéz volt az elválás, de most már megnőtt, iskolás lett. Vajon jól fog tanulni, be tud majd illeszkedni? Ki lesz a tanítónénije?”

Ünnepelőbe öltözött a terem is a kis ballagók kedvéért, a sok színes virág szertesét árasztotta illatát a gyermekcsereg között.

Ebben a szépen fediszített, jóillatú teremben, vidáman énekelte minden gyerek a ballagó

dalocskákat, szavalta el búcsúzóversét és gyermekjátékoztak még egyszer így együtt.

Mivel teljesítették az óvodás évek próbatételeit, fizetségük nekik is van, mint a mesék hőseinek, egy teletömött tarisznya. E tarisznyában szeretetet, bátorságot, vidámságot, tudást, csomagolt be óvónéni és a dadus néni, amit visznek magukkal nemcsak az iskolába, hanem a nagybetűs Életbe is.

„Kis batyumat a vállamra felteszem...” énekeltek, majd átballagtak a virágos kapu alatt, ami jelképezte az iskola kapuját, és ahol kisebb társaik rózsaszírommal szórták meg őket, így véve búcsút tőlük. A kapun átjutó gyerekeket már a tanítónéni várta mosolygós, bátorító arccal.

Az ünnepélyen jelen voltak a Süni csoportos gyerekek, szülők, nagyszülők, nevelők, tanítónéni, óvónéni.

Ez úton is szeretném megköszönni a szülőknél, nevelőknél az óvodás évek alatt nyújtott önzelen segítségét, hogy oly nagy kitartással hozták gyerekeiket óvodánkba és mindenben támogattak minket.

Élményekben gazdag nyári vakációt kívánok mindenkinek!

Kiss Brigitta

2015 - 2016

Kis egészségügyi Vöröskeresztes versenye – városi szakasz

A Vöröskereszt tevékenységei között kiemelkedő fontosságú az elsősegélynyújtás elméleti és gyakorlati ismereteinek minél szélesebb körben történő megtanítása és a humanitárius szemléletmód terjesztése.

Elsősegélynyújtási céljaink megvalósítása érdekében a Szovátai Vöröskereszt 2016. május 30-án szervezte meg városi szinten az iskolák között a *Kis egészségügyi Vöröskeresztes versenyt*.

A verseny célja a diákok elsősegély, egészségvédelmi és egészségfejlesztési ismereteinek fejlesztése.

A versenyeken a tanulók közvetett módon szereznek információt az elsősegélynyújtásról, a balesetek kezeléséről.

A versenyek az iskolának és tanulóinak érdekes kihívás, és komoly felkészülést jelent.

A felkészülés alapos és összetett volt, mivel nemcsak a Vöröskereszt története, felépítése, hanem elsősegélynyújtási ismeretekről is kellett bizonyítani.

A szokásos üdvözlés és megnyitó után a versenyzőknek két próbájuk volt – elméleti próba és gyakorlati próba –, ahol élesben adtak számot a helyes elsősegélynyújtásról. A gyakorlati feladatokat a mindennapi életben is hasznosan alkalmazhatják a résztvevők.

A zsűri értékelt a csapatok hozzáállását, megjelenésüket, a fegyelmet, az egészségügyi táskájukat, az egyenruhájukat valamint a magabiztosságukat

a helyes elsősegélynyújtásban.

Az iskolák diplomát kaptak és minden résztvevőt megjutalmaztunk különböző ajándékokkal.

Az első helyet az S. Illyés Lajos Gimnázium nyerte, a második díjat a Domokos Kázmér Technikai Líceum, a harmadik díjat a Sóváradai Gimnázium.

Köszönetemet fejezem ki szponzorainknak, Bercea Magda megyei Vöröskereszt igazgatónőjének, Szováta polgármesteri hivatalának, Jámbor Imrének, Tata testvérváros területi titkárnak valamint a Danubius Hotel

vezetőségének, akik támogatták versenyünket.

Köszönjük a versenyre való felkészítést és a zsűriek a részvételt!

Örülünk és köszönjük, hogy továbbra is vannak, akik szívvel-lélekkel felkészítették a diákokat, hogy elsajátítsák a helyes elsősegélynyújtást, és így bármikor a helyes beavatkozással életet tudnak menteni, ahogy a Vöröskereszt jelszava is kifejezi: „Életet menthetsz, ha tudsz cselekedni!” és „Légy hős! Ments életet!”

Dénes Magdolna

a szovátai Vöröskereszt elnöke

Egy levél nemzeti összetartozásunkról a tataiaknak

Mióta testvéretekül és tiszteletbeli tatainak fogadtatok, az elmúlt évek során többször is az a megtiszteltetés ért, hogy a nemzeti összetartozás napján szólhattam hozzátok, s én minden ilyen alkalommal városom lakóinak nevében tettem, de mindannyiszor valami személyeset is igyekeztem megosztani veletek, hiszen nekem saját élményeim, tapasztalataim tükrében él ez a város, amelynek ha csak a nevét hallom, máris képek úsznak át retinámon, és hangulatfutamok vonulnak át a szívemen. Szeretem ezt a gyönyörű várost. Szeretem mindazokkal a szépségekkel, amelyek már az első látogatáskor elvarázsolnak mindenkit, és mindazokkal, amelyekre csak újabb és újabb látogatásokkor figyel fel a messziről jött ember. Szívesen sétálok nem csupán az Öreg-tó partján, a várudvarban vagy az Angolkert árnyas sétatanyain, de a főtér környéki dombra futó kedves kis utcáin is, ahol járva mindig nagy-nagy nyugalmat érzek magamban. Szépség és nyugalom. De jó, ha együtt jár ez a kettő! Régóta azt gondolom, hogy ebben a városban magam is tudnék élni, mert megannyi módon kötődöm már hozzá. Úgy ragaszkodom egy-egy itteni utcaképhez, épülethez, terebélyes fa ép koronájához, mint szülőfalumban, ahol már fáj minden változás, mert azt rabolja meg, amit ismerek, szeretek, magaménak is tartok.

De nem csak azért szeretem, mert szép, s mert ahányszor látom, mindannyiszor elbűvöl. Számomra Tata nem csak egy szeretett város, nem tudok úgy gondolni rá, úgy beszélni róla, hogy ugyanakkor ne gondoljak tatai emberekre, ne beszéljek itteni barátaimról. Velük együtt szeretem ezt a várost. Arcok és nevek társulnak minden részéhez. Azoké, akikkel ott jártam, azoké, akik ott fogadtak, akikkel végigsétáltam valamely utcán, akik révén megismerhettem egy-egy épületet, akikkel együtt néztem a fenséges tájat, azoké, akikkel egy sör mellett jókat beszélgettünk, mert kíváncsiak voltunk egymásra.

Sajnálom, hogy csalódást okoztam nektek, akik arra számítottatok, hogy ma itt találkozhatunk. Sajnálom, hogy ez alkalommal nem lehetek veletek, nem ölelhetem meg a barátaimat, nem rázhatok kezet évről évre egyre szaporodó ismerőseimmel, akikkel már tudtunk egymásnak mondani valamit, s csak ezen a levélen keresztül köszönhetlek benneteket a nemzeti összetartozás napján. Pedig e kifejezés valódi értelmét csak általatok érthettem meg. Ti töltöttétek fel ezt a fogalmat számomra tartalommal, mert nem elég ide az értelem, érzelem is kell hozzá.

A sors fintora, hogy éppen a nemzeti összetartozás miatt nem lehetek ma itt, veletek. Nem lehetek, mert a nemzeti összetartozásra bizonyítékot most éppen Szovátán kell adnom a június 5-i helyhatósági választásokon, ahol nagy-nagy szükség van minden egyes magyar ember szavazatára, hiszen nagy a tét: tudunk-e ismét erős önkormányzatot létrehozni, s a mi jelöltünk, Péter Ferenc, aki immár tizenhat éve polgármesterként vezeti Szovátát, lehet-e a Maros megyei önkormányzat vezetője.

A lehetőség megvan mindkettőre. Az összefogásunkon múlik. Elsősorban a nemzeti összetartozásunk tudatán és érzetén, hiszen nálunk a vegyesen lakott településeken -s még inkább megyei szinten -még mindig a nemzeti törésvonalak mentén történik a szavazás.

Új polgármesterjelöltünk, Fülöp László Zsolt győzelméhez ellenjelölt hiányában nem fér kétség. Ám, hogy hány magyar képviselő fog bejutni önkormányzati testületbe, és hogy elég erősek tudunk-e lenni a megyei képviselőtestületben ahhoz, hogy Péter Ferenc lehessen az elnök, az azon múlik, hogy látjuk-e, mekkora a tét, ki tudunk-e lépni a passzivitásunkból, hogy túl tudunk-e lépni mindazon, ami megoszt, közösségben tudunk-e gondolkodni, bizonyosságát tudjuk-e adni nemzeti összetartozásunknak.

Amikor nemzeti összetartozásról beszélünk, a trianoni döntés által elszakított országrészekben élő magyarok és a világba szétszóródott magyarok összetartozására gondolunk a megmaradt országban élőkkel. De, lám, egy-egy próbatétel rávilágít, hogy mekkora szükség van a nemzeti összetartozás tudatára, érzetére egy-egy település vagy régió vonatkozásában is.

Miért nevezem próbatételnek a helyhatósági választásokat? Azért mert nem csupán, vagy egyáltalán nem eszmerendszerek versenyéről szól, hanem -legalábbis számunkra -mindenek előtt arról, hogy hatékonyan ellen tudunk-e állni az állam beolvasztó politikájának. Márpedig ehhez ott kell lenni, ahol a létünket meghatározó döntések születnek, hiszen egy olyan országban élünk, amely nem csupán nem ad újabb jogokat, lehetőségeket, hanem ma azon ügyködik, hogy azt is elvegye, amit a tegnap nehezen kivívtunk. Csak annyink marad, amennyit foggal-körömmel meg tudunk tartani.

Szomorúsággal tölt el, hogy sorstársaink közül még oly sokan nem értik, hogy mi a tét, hogy a távolmaradásuk tulajdonképpen önfeladást jelent, és érdektelenségükkel azt a közösséget gyengítik, amelyet szüleik révén örökségül kaptak. Nem értik, hogy itt nincs egyéni út, nincs egyéni boldogulás, csak közösségi út lehet, és hogy nálunk nem szólam, de bőrön érezhető valóság, hogy minden magyar felelős minden magyarért.

Tamási Áronnal mondom, hogy:

„A madárnak szárnya van és szabadsága, az embernek pedig egyetlen szülőföldje és sok kötelessége.”

Kedves barátaim!

Ez a levél nem lehet több mint egy jelzés, hogy mi is a szétzaggatott, idegen hatalmak által megtiport magyar nemzetre gondolunk, amely a múlt fájdalmát cipeli magával, s amelyet napról napra újabb támadások érnek.

Ez a levél sem mondhat mást, minthogy emlékeznünk kell a múltra, amiből erőt meríthetünk a holnaphoz.

Mindannyiunknak van egy szülőföldje, van egy nemzete, és van sok-sok kötelessége.

Isten áldjon benneteket!

Molnos Ferenc

A magunk színes sokféleségét megélve, de mégis egységben a világgal

Az Ökopszichológia műhelysorozat 2015. év végén indult, Molnos Zselyke ököpszichológus és Donáth Attila szupervízor, coach szervezésében. Azóta minden hónap első hetében találkozunk a budapesti Szatyorboltban, hogy lépésről lépésre megismerkedjünk az ököpszichológia alap-gondolataival és a felvetett fókusz témákkal. A gondolatébresztő előadások megannyi személyes példát, tapasztalást és megélést hívnak elő, melyeket közösen átbeszélünk, így átvezetve az elméleti témákat a gyakorlat és való élet színterére.

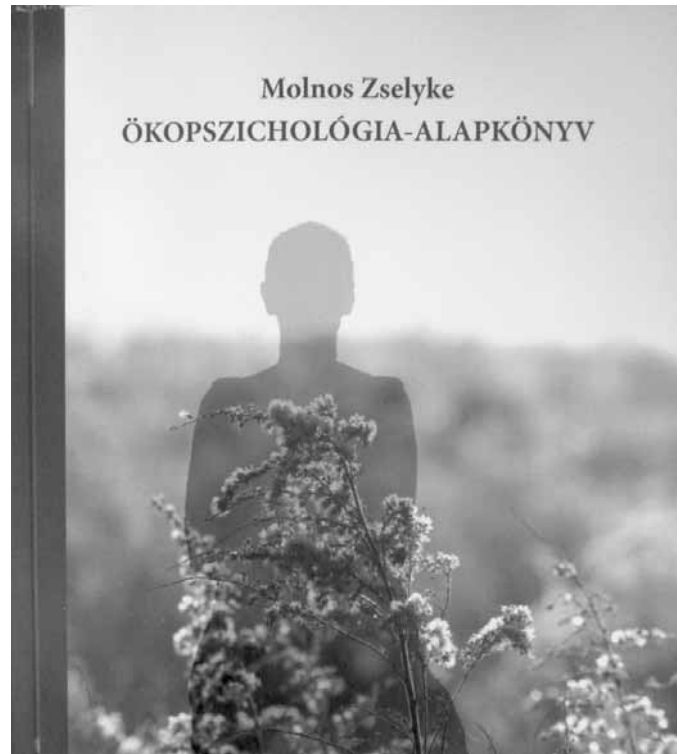
A kialakuló kötetlen beszélgetések, a közös gondolkodás, és a holisztikus szemlélet inspiráló, valamint erős

ad ahhoz, hogy továbbra is tudatosan cselekedjünk egy jobb holnap reményében.

Hogyan kapcsolódik ez a könyv a Grundkert életéhez, elveihez? Egyszerűen, hiszen az az erő, amivel közösen megteremtettünk a koszos-zajos város közepén szinte a semmiből egy zöld oázist [megpihenni, elmélyülni és tapasztalni a természettel való együttműködést és harmóniát] segít feloldani az egyéni belső feszültségeinket, elindít egy „öngyógyító” folyamatot a lelkünkben, és apránként átalakítja a gondolkodásunkat.

Riportunkban életéről, tapasztalatairól és nemrég megjelent könyvéről kérdeztük a szerzőt, Molnos Zselykét.

dr. Fetykó Kinga Gabriella

A kötet első bemutatóját május 4-én tartották Budapesten. (MagNet Közösségi Ház – Andrassy út 98.)

• Amikor megosztottam a könyv-bemutató eseményét, többen is felkapták a fejüket, hogy mi ez a könyv és mi közöm hozzá, de ott volt a kérdés is, hogy ki ez a „lány” és mit akar?

Molnos Zselyke vagyok, ököpszichológus.

Biológiát, ökológiát és pszichológiát tanultam, évekig középiskolában tanítottam, önkéntes tréner voltam egy középiskolások iskolán kívüli képzésével foglalkozó szervezetnek, majd tanácsadóként dolgoztam.

• Hogyan jellemeznéd magad?

Szeretek elmélyülni a gondolataimban és a belső csendből töltekezni. Megosztani és befogadni a mélységből hozott tartalmakat. Időt szánni arra, ami fontos. Jól lenni – minden részem egységét megélve.

• Miért éppen a biológia és a tanárkodás?

Mindig szenvedélyesen érdekelt az ÉLET: hányféle formája van, hogyan működik, hogy lehet az, hogy valami, ami ennyire törekeny, mégis ennyire erős? Nagyon szerettem a biológiát, és a tanítás családi mintaként adott volt.

• És hogy jutottál el az ököpszichológiáig?

Számomra az ököpszichológia egy olyan tág rendszert jelent, amely integrálja eddigi tapasztalataimat, érzéseimet, gondolataimat – és nem utolsó sorban tanulmányaimat. Úgy érzem, révbe értem.

• Miért tartod fontosnak, hogy szélesebb rétegek megismerjék ezt a tudományterületet?

Úgy érzem, az ököpszichológia egyik legfontosabb gondolata az, hogy kitágítja a „természet” fogalmát, amelynek saját lényünk is része. És ezen keresztül nem elég csak nagyon „zöldnek” lenni, ha közben önmagunkkal rosszul bánunk.

Azt gondolom, az ököpszichológia erre az alapvető kérdésre keresi a választ: hogyan legyünk jól úgy, hogy az a tágabb rendszerek jóllétébe illeszkedjen; hogyan élhetjük meg egyszerre a magunk színes sokféleségét, összetettségét, teljességét, és lehetünk mégis egységben a világgal? És ez mindannyiunk kérdése lehet.

• Volt-e radikális fordulópont az életedben, amikor úgy érezted, eddig ez volt valahogy, de most már egészen másképpen szeretnél élni?

Igen. Amikor azt éreztem, hogy ha így folytatom tovább, bele fogok betegedni. Gyökereiben változtattam az életemen:

máshol és főleg máshogyan élek, mint addig.

• Szerinted lehet-e azon a harácsoló-kizsákmányoló eszme-rendszeren változtatni, amiben jelenleg élünk?

Biztos vagyok benne, hogy igen. Hiszen nagyon mélyen végül is egyformák vagyunk, ugyanaz mozgat bennünket. A változás sokunkban elindult, és gyűrűzik tovább.

• Van egy kísérleti jellegű műhelysorozatod, ami az ököpszichológia témakörével foglalkozik, kinek szántad ezt (és kit szeretnél vele megszólítani?)

A műhelyt társammal, Donáth Attilával indítottuk, és elsősorban a könyv témáit dolgozzuk fel. Ősszel indul az Ököpszichológia Klub is, amelyben különböző meghívottakkal beszélgetünk az ököpszichológia és más szakterületek párhuzamáról. Azoknak szól, akik nyitottak arra, hogy kérdéseikkel, gondolataikkal, érzéseikkel bekapcsolódjanak ebbe a közös útkeresésbe.

• Írtál egy könyvet, amiben összefoglaltál szinte mindent, amit tudni illik az ököpszichológiáról – mi motivált a megírásában?

Elsősorban a terület kutatása mozgatott, számtalan kérdésemre kaptam lényegi választ. Aztán kezdett összeállni egy újfajta rendszer, jöttek új gondolatok, és ahogyan egyre többet beszélgettünk Attilával a témáról, egyre mélyebbre mentünk, és egyre izgalmasabbnak, komplexebbnek, színesebbnek és mégis végtelenül tisztának és egyszerűnek tűnt az egész megközelítés. Mindenképp meg akartuk osztani másokkal.

• Kinek a könyvespolcán, éjjeliszekrényén, íróasztalán, kezében lenne jó ezt vizionálni?

Elsősorban azoknak ajánlom a könyvet, akik tudatában vannak a globális problémáknak, és elindultak a tudatos viszonyulás valamely ösvényén, ugyanakkor elakadtak, s úgy érzik, hogy az a cselekvési paletta, amelyet ismernek és gyakorolnak, egyre inkább beszűkíti őket: bizonyos érzéseiknek nincs helye a „nagy tudatosságban”, hasítaniuk kell. Olyanoknak, akiknek már saját élményük van a változásról, tudják, hogy az egy folyamat, és tapasztalták ennek nehézségeit. Ebben az útvesztőben kínál eligazodást a könyv.

• Mik a terveid? Lesz/van folytatás?

Igen, lesz folytatás. Ez a könyv egy viszonylag tömény írás, alkalmatlan a felszínes olvasgatásra, mivel befektetett munkát kíván az olvasótól. Többek közt azért is neveztem alapkönyvnek, mert számos témát tervezek jobban kibontani belőle, illetve különböző célcsoportokra adaptálni.

A csend arca a Bernádyban

Hányszor és hányszor ülünk szemben egy fehér lappal azzal a belülről jövő kényszerrel vagy kívülről kapott feladattal, hogy azt megtöltsük olyan jelekkel, amelyek valami módon közvetíteni tudják mások számára is azt, amit valamiről gondolunk, amit valamivel kapcsolatban érzünk. És mindannyiszor megtapasztalhattuk, hogy mekkora küzdelmet jelent ez számunkra, mert nem egyszerűen elmondunk valamit, ami már kész van, ami szépen becsomagolva, masnival átkötve, felcímkézve csupán az átadásra vár. Ennél sokkal bonyolultabb. Hiába feszít belülről szét, mégis meg kell találnunk, ki kell bányásznunk, letisztogatnunk, megnyesegetnünk, fűrnünk, faragnunk, addig alakítgatnunk, amíg elfog a kétség, hogy egyáltalán órá gondoltunk-e, őt éreztük-e, s van-e értelme az egésznek.

A fehér lap megtöltése alkotás. Alkotás akkor is, ha csupán köznapi levélnek nevezzük, akkor is, ha irodalomnak, akkor is, ha képzőművészetnek, de akkor is, ha egyszerűen csak életnek. Mindannyian egy-egy fehér lappal születünk, aminek megtöltésére egy életen át törekedünk.

Azt hiszem, a művész küzdelme a fehér lappal sem lehet más, mint a létezéssel való szembenézés.

Király László a *Költők múzeuma* című versében így vall erről a küzdelemről:

*Éjszaka, mikor nincs segítség.
Megszűnik a világ.
Üljetek le,
szemközt egy fehér papírlappal.
Ha túlélitek –
költők ti vagytok magatok.*

Igen, ha nem buktunk el, ha túléljük, akkor pillanatnyi szárnyalások és hosszas gyötördések révén létrejöhet valami, ami rólunk szól, és ami hozzánk szól. Valami, ami megannyi feledhető semmiségről a valóban fontosra tereli vissza a figyelmünket. Valami, ami mi vagyunk, és mégis több mint mi.

Siklódi Zsolt 50. születésnapjának alkalmából május 31-én egy egyéni tárlattal lepte meg a marosvásárhelyi közönséget. *A csend arca* címmel összeválogatott anyagban olyan képek kaptak helyet, amelyek nagy vízfelületek nyugalmát érzékeltették. Ugyancsak a nyugalmat fejezték ki azok az összeillesztett fa-kő, fa-fém, illetve kő-bronz szobrok, amelyek az alkotó művészetébe immár néhány éve új színt hoztak.

Molnos Ferenc

Sportélet a DK-ban – rövid beszámoló az elmúlt időszak

Sikeres tanévet zárhatnak a Domokos Kázmér Szakközépiskola sportolói, hisz idén is számos országos és megyei versenyen képviselték iskolájukat.

Aktív és lelkes munkájukat bizonyítja, hogy nagyon szép eredmények születtek.

Kiemelkedően teljesítettek a tavaly nyáron immár 32. alkalommal megszervezett Tatai Minimarathonon.

A nemzetközi versenyen két váltó indult, és mindkét csapat büszkén állhatott fel a dobogó legfelső fokára, megszerezve az I. díjat. A *Tanárok* váltója (Soós Levente, Kozomos Lajos, Csizmadi Zsolt) 50 perc alatt teljesítette a 14 km-es távot. Open és kategóriagyőztes 100 és 200 év között.

A DK csapat (Soós Zsigmond, Moldován Szabolcs, Biró Tamás) a 100 év alatti korosztály aranyermese lett, Openben pedig második.

Az országos versenyek listáját a szeptemberben megrendezett kolozsvári Sportolimpia nyitotta, ahol a megyei selejtezőkön tovább jutott tanulók mérhették össze tudásukat a következő sportágakban: atlétika, kézilabda (lányok) és labdarúgás.

A szovátiak szép eredményeket értek el a csapatok a tavalyi Sportolimpián:

- 2 aranyérem (Biró Enikő – atlétika),
- 3 ezüstérem (Péter Attila, Biró Enikő – atlétika –, valamint a kézilabdás lányok),
- 2 bronzérem (Moldován Szabolcs, Kelemen Kis Győző – atlétika)

Ezt követte az erdélyi magyar tanárok számára megszervezett Educatio Kupa Teremfocibajnokság, ahol a szováti tanárok csapata az V. helyen végzett.

A megyei versenyek keretén belül a DK csapatai a következő eredményeket érték el: **atlétika** – II. hely, **cros** – III. hely, **kézilabda** – III. hely, **labdarúgás** – IV. hely, **sakk** – IV., VI. és VIII. hely.

A versenyek Marosvásárhelyen, Segesváron és Szovátián kerültek megrendezésre.

eredményeiről, a helyezésekről, az érmeikről

A Coca-Cola Kupa megyei szakaszán az iskola futballcsapata bronzérmet szerzett.

A Szovátán megszervezett DK Kupán az erdőszentgyörgyi, a nyárádszeredai, a korondi valamint a DK sportolói három sportágban (atlétika, kézilabda, labdarúgás) mérkőzhettek meg. A szovátai diákok három aranyéremmel gazdagodhattak, kiválóan teljesítve mindhárom megmérettetésen.

A Sportolimpiára továbbjutott csapatok kerete (2016. szept. 21-25, Kolozsvár):

Atlétika: Szász Nikolett, Simonfi Zsuzsanna, Biró Tamás, Szász Árpád, Péter Attila;

Kézilabda: Szikszai Eszter, Tódor Evelin, Szász Andrea, Szabó Sarolta, Hajdú Ágota, Illyés Krisztina, Demeter Orsolya, Hegyi Kriszta, Nagy Eszter, Nagy Kriszta, Abodi Bernadett;

Labdarúgás: Majla Róbert, Tőkés Harold, Csortán Valentin, Bokor Ottó, Balog Szilárd, Marton Zsolt, Józsa Pál Szabolcs, Hegyi Eduárd, Ambrus Levente, Fülöp Lehel.

Gratulálunk, és sok sikert kívánunk!

Soós Levente

Taekwondo

Országos Taekwondo W.T.F. Formagyakorlat Bajnokság és Hawarang Kupa volt Székelyudvarhelyen.

Máté Miklós vezető edző, Kiss István oktató és Mandász Eduárd Tihamér vezetésével június 11-én 10 sportolóval vetünk részt.

Eredményeink:

- Formagyakorlatban:

- egyéniben:
  - Máté Miklós aranyérem;
  - Nagy Henrietta ezüstérem;
- párosban:
  - Nagy Henrietta és Szócs Anasztázia bronzérem;

- Küzdésben:

- Nagy Norbert aranyérem;
- Simonfi Zsuzsanna ezüstérem;
- Kiss Botond bronzérem;
- Orbán Koppány bronzérem;

Köszönjük a polgármesteri hivatal támogatását és a szülők segítségét is!

Máté Miklós

A múlt havi rejtvényünk megfejtése: AZ ÉN NAGYAPÁM PERECÁRUS VOLT A HŐSÖK TERÉN

		Készítette: Molnos Ferenc	Az arc- koponya része	Az össze- adás szava Szegeden	Üres ler	Ez már majdnem utószó	Digitális elektronikai fogalom	Örmény főváros (rom.)	... Palmer ang. színész	Medve-tó dalnoka, ... Sándor	
- Miért van az, hogy a feleségek mindig pontosan emlékeznek a házasságkötés napjára, a férjek pedig nem? - Ez nagyon egyszerű. Te emlékszel arra a napra, amikor azt az óriási harcsát fogtad? - Igen, persze. - ... (válasza a rejtvény fő soraiban)		Poén 1	>	>	>	>	>	>	>	>	>
		„Színpad” a cirkuszban	>								
		Ésszel lesz teljes	>		Ismételt hívás Etuska	>					
	Poén 2	Részleges	Celsius Szekér vontatója	Aloe vera Üres zsák	>	>					
Verses levél	>	>	>	>				Meleg (ford) Leszerelő levél	>		
Nigéria fővárosá- ból való	>					... Hiroo, a katona Otthon	>		>		
Germán törzs tagja	>				H Kovács Ede	>		Képes Hagyma (ang.)	>		
Táplál	>			Ártalmas RYGO	>			>		Egyik vitamin Savanyító	>
Férfinév (Mitikus király)	>		Désláv név Háromszor (ford.)	>							
Elektro- nikus olvasmány	>		>			Tisztítószer márka Liter	>				
Majdnem jut!	>	Ágálkodni kezd Névelő	>						Tamási Miklós TRIOS	>	
Esőisten (azték mitológia)	>	>				Tölt rá Afgán elnök (ford.)	>		>		
Egyesült Államok	>	Foszfor Hólyagos szervünk	>	Pityereg Helyhatá- rozó rag	>			Védőoltás Kérdő- szócska	>		
Kavarog, nyűzsög (német)	>	>		>			Zavart Imre Tiltószó	>			
Gyötrődés	>						>	Spanyol kiáltás Kén	>		
Véletlen- ség	>							>			

Felelős kiadó: Szóvata Város Polgármesteri Hivatala, Péter Ferenc polgármester

Szerkeszti: Molnos Ferenc, Grafikai szerkesztő: Siklodi Zsolt

Lapszámunk munkatársai: Dénes Magdolna, dr. Fetykó Kinga Gabriella, Fülöp Edmund, Fülöp László Zsolt, Kiss Brigitta, Kiss Enikő, Máté Miklós, Péter Ferenc, Soós Levente

ISSN 2069-0827